

[Albertsen]

tiget til dem, kan, hvis de ønsker det, fortsat oppebære de to tillæg. Der bliver altså en valgfrihed. Det skal understreges, for så vidt angår ægteskabstillægget på de 338 kr., at den typiske situation vil være den, at der her er tale om en hjemmearbejdende hustru mellem 50 og 62 år, hvorfor det, såfremt ægtefællen ikke har andre indtægter, vil være muligt at få pension efter det rene sociale kriterium. I disse situationer vil et ægteskabstillæg blive erstattet af en ydelse, der er næsten 10 gange så stor. Hustrutillægget, der for tiden er 2.055 kr., kan i en tilsvarende situation blive erstattet af den højere folkepension og senere folkepension. Det er værd at bemærke sig, at ægtefællens forsørgerforpligtelse alene har relation til pension tildelt på et rent socialt kriterium eller på et blandet socialt og sundhedsmæssigt kriterium.

Herefter skal jeg gøre en bemærkning om de ændringsforslag, der foreligger fra SFs side. De bemærkninger, der følger dem, må jeg forstå sådan, at SF forestiller sig et førtidspensionstillæg, der skal være og som skal være skattefrit. Begrundelsen for, at et sådant tillæg skal være skattefrit, kan jeg ikke rigtig forstå, og jeg forventer, at vi får en yderligere forklaring herpå.

Det ændringsforslag, der ligger fra fremskridtspartiet om, at personer, der før den 1. januar i år fik udbetalt laveste invalidepension, nu skal have mellemste invalidepension, kender vi fra tidligere debatter herom. Jeg kan forestille mig, at når fremskridtspartiet placerer sig i denne diskussion på den måde, som de har gjort, har det nok sammenhæng med, at de i årene 1978, 1979, 1980, 1981 og 1982 hvert år har fremsat forslag om betydelige besparelser i invalidepensionsudgifterne. Nu er det, ligesom de er sprunget over i den modsatte grøft, og det skal de have lov til, hvis de gerne vil yde nogle flere penge dertil. Men jeg kan tænke mig, at der er tale om en samvittighed, der nu skal rettes op.

Vi kan ikke tiltræde disse ændringer, og vi kan acceptere det, der nu foreligger fra regeringens og fra socialdemokratiets side i så henseende.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Ved førstebehandlingen udtrykte jeg ønsket om, at denne lovgivning skulle blive

vedtaget med så bredt et flertal som overhovedet muligt, således at netop pensionslovgivningen kunne hvile på et bredt samarbejde, som der er tradition for i dette ting.

Nu har vi her til anden behandling et resultat af dette samarbejde, og jeg vil gerne fra konservativ side tilkendegive, at vi er glade for, at det netop er på grundlag af et bredt samarbejde, vi kan drøfte disse lovforslag ved anden behandling i dag.

Efter ændringsforslagene vil niveauet for førtidspensionen fra ikrafttrædelsestidspunktet, der er den 1. januar 1984, være som folkepensionen, men fra den 1. januar 1985 vil dertil blive lagt et førtidsbeløb på 617 kr. pr. måned efter det nuværende pensionsniveau. Dette beløb, der vil være uafhængigt af indkomst, er skattefrit og udbetales til pensionister, der har fået tilkendt pension før det 60. år. Beløbet bevares herefter indtil overgangen til folkepensionen. Jeg tror, man herved undgår at komme ind i en ny samspilskonflikt mellem tillæg og pension og skat.

Aldersgrænsen for adgang til førtidspensionssystemet foreslås sat op fra 15 til 18 år, således at denne aldersgrænse også kommer til at gælde for mellemste invalidepension og invaliditetsydelse.

Som følge af de ændringsforslag, socialministeren har stillet – som er tiltrådt af et flertal af udvalget, og som det konservative folkeparti kan tilslutte sig – vil førtidspensionen kunne tilkendes til personer i aldersgruppen 18–66 år, ikke alene hvis erhvervsniveau på grund af helbredsmæssige forhold er nedsat til mindst halvdelen, men også hvis erhvervsniveauen i øvrigt reelt er varigt nedsat.

Ændringsforslagene indebærer endvidere, at førtidspension vil kunne tilkendes personer mellem 50 og 66 år, når der foreligger særlige sociale og helbredsmæssige forhold.

Forslaget om at forhøje aldersgrænsen for at få tilkendt førtidspension fra 15 til 18 år er forsvarligt, fordi der stadig væk er tale om forældres forsørgelsespligt for unge under 18 år. Da denne førtidspension er en ydelse, der træder i stedet for egenforsørgelse, vil der ud fra det princip også være ligestilling med andre grupper i samfundet. Endelig vil bistandsloven give mulighed for, at forældre, der har handicappede børn med fysisk eller psykisk handicap under 18 år i deres hjem, vil kunne benytte sig af muligheden for at få dækket nødvendige merudgifter – udgifter i